

SABINA TAVČAR

**MEDVEDEK BENJAMIN
IZGUBI PISMO**

Ilustrirali Sabina Tavčar
in Gaja Logar

Sabina Tavčar

Medvedek Benjamin izgubi pismo

Ilustrirali

Sabina Tavčar in Gaja Logar

Založila

REALKA, Jasna Colnerič, s. p.

Lastine 2e, 3250 Rogaška Slatina

Leto izdaje

2025

Noben del tega dela ne sme biti reproduciran, shranjen ali prepisan v katerikoli obliki oz. na katerikoli način, bodisi elektronsko ali mehansko s fotokopiranjem, snemanjem ali kako drugače brez predhodnega dovoljenja podjetja REALKA.

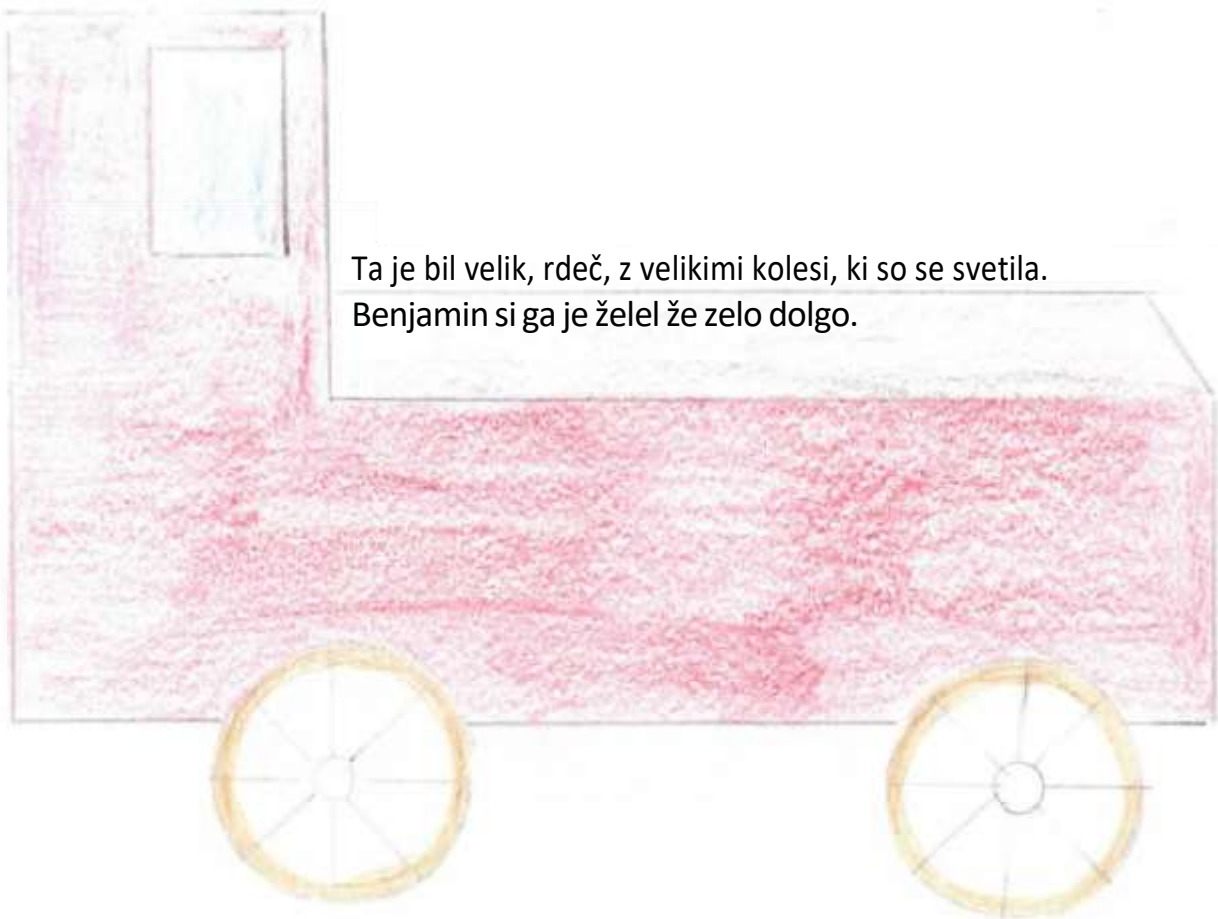
Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI](#)-ID [253829379](#)

ISBN 978-961-97185-0-6 (PDF)

Bilo je nekega zimskega dne, teden dni pred božičem, ko je medvedek Benjamin sedel za svojo majhno mizo in risal svoj najljubši tovornjak.

Ta je bil velik, rdeč, z velikimi kolesi, ki so se svetila.
Benjamin si ga je želel že zelo dolgo.

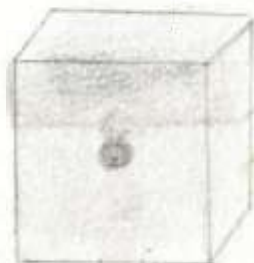
Ko je končal risbo, jo je pokazal mamici medvedki in rekel:
»Mamica, to je za Božička. Zdaj mu samo še napišem, kaj si želim, potem pa bo točno vedel.«

Mamica mu je pomagala napisati nekaj besed, nato pa sta pismo skupaj položila v ovojnico.

ZA BOŽIČKA
SEVERNI POL

Nanjo sta napisala: Za Božička, severni pol.

Naslednje jutro je Benjamin z velikim ponosom odnesel pismo do nabiralnika, ki je stal na koncu gozdička. Ko je stal na prstkih, da bi ga vrgel vanj,

je zapihal močen veter in mu iz rok odnesel pismo visoko v zrak.

»O, ne!« je zavpil Benjamin in stekel za pismom.

Pismo je veter odpihnil na polje, na katerem je Benjamin srečal svojega prijatelja, zajčka Skoka. »Skok, pomagaj mi! Veter mi je odnesel pismo za Božička!« je žalostno dejal Benjamin.

»Seveda ti bom pomagal, pridi!« je rekel Skok. Skupaj sta stekla čez polje, na katerem je ležalo veliko listja, a pisma nista našla.

Ko sta prišla do bližnjega hriba, je mimo prišla lisica Cila.

»Kaj pa iščeta?« je vprašala.

»Izgubil sem pismo za Božička, veter ga je odpihnil!« je razložil Benjamin.

»Mislim, da sem videla nekaj belega, kar je odneslo proti reki,« je rekla Cila.

Tako so vsi trije, Benjamin, Skok in Cila, stekli proti reki. Na veji ob vodi je visela ovojnica, zataknjena za grm.

»Pismo!« je vzkliknil Benjamin.

Skok je skočil, a pisma žal ni dosegel.

Nato je poskusila še Cila in s svojim dolgim repom ji je uspelo potegniti pismo z veje.

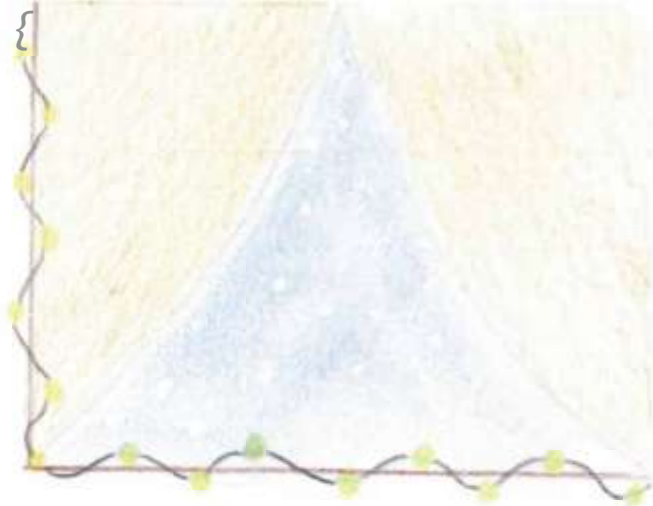
Benjamin je bil presrečen.

»Hvala, prijatelja! Zdaj ga bom hitro vrgel v nabiralnik, preden ga spet odnese veter,« je rekel Benjamin in takoj oddal pismo.

Ko je to končno padlo v nabiralnik, je bil pomirjen in tako zelo srečen.

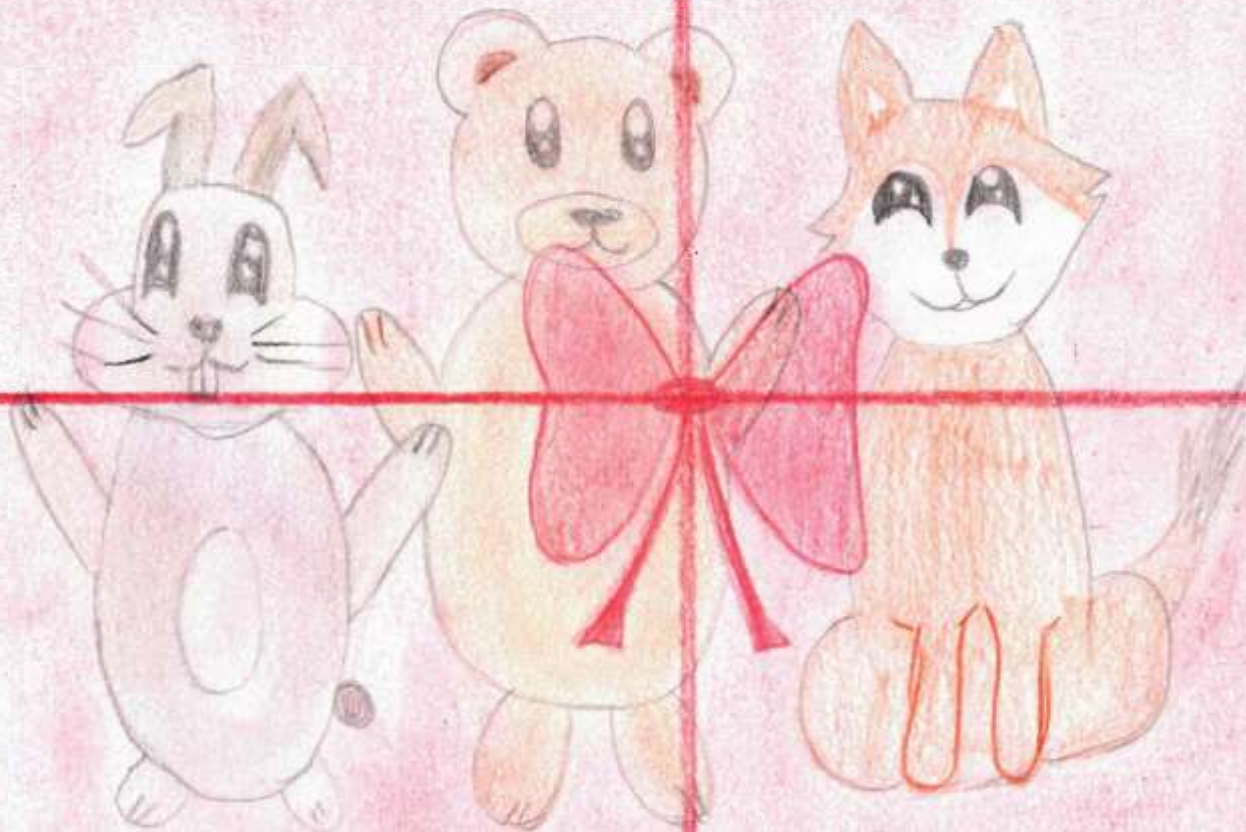

Naslednje jutro je Božiček na severnem polu prebiral Benjaminovo pismo in se široko nasmehnil.

Na božično jutro je medvedek Benjamin
pod božičnim drevescem našel velik
rdeč tovornjak s sijočimi kolesi,
točno takšnega, kot ga je narisal.

Takrat se je spomnil na svoje prijatelje, ki so mu pomagali najti izgubljeno pismo, in rekel:

»Božič ni le čas za darila. Je tudi čas, ko imamo ob sebi najboljše prijatelje.«